

Sygn. akt II K 6/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący - SSR Marcin Kulikowski

Protokolant - A. S.

w obecności Prokuratora ----

po rozpoznaniu w dniach: 16 kwietnia 2018r, 11 czerwca 2018r. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tarnowskich Górach

przeciwko:

1. M. D. (1) (D.)

s. C. i H. z domu P., ur. (...) w J.

oskarżonemu o to, że

I. od dnia 24.03.2017 w T. mimo upływu terminu wypożyczenia sprzętu, określonego w umowie z dnia 22.03.2017 zawartej z firma (...) z/s w T., działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1) nie zwrócił zgodnie z warunkami umowy wypożyczonych dwóch młotów udarowych oraz agregatu malarskiego o łącznej wartości 31 tys zł. i przywłaszczył sobie, powierzone mienie nie zwracając go w wyznaczonym terminie i nie wskazując miejsca gdzie się znajduje przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do p-stwa,

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

2. P. K. (1) (K.) s. A. i K. z domu T. ur. (...) we W.

oskarżonemu o to, że

II. od dnia 24.03.2017 w T. mimo upływu terminu wypożyczenia sprzętu, określonego w umowie z dnia 22.03.2017 zawartej z firma (...) z/s w T., działając wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) nie zwrócił zgodnie z warunkami umowy wypożyczonych dwóch młotów udarowych oraz agregatu malarskiego o łącznej wartości 31 tys zł. i przywłaszczył sobie, powierzone mienie nie zwracając go w wyznaczonym terminie i nie wskazując miejsca gdzie się znajduje,

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk;

- orzeka -

1. oskarżonego M. D. (1) (D.) uznaje za winnego tego, że w dniu 24 marca 2017r w T. dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci dwóch młotów udarowych i agregatu malarskiego o łącznej wartości 30100 zł na szkodę J. J., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie: 10.12.2010r, od 22.01.2011r do 23.01.2011r, 20.05.2011r, od 23.04.2012r do 12.03.2015r kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 11 kwietnia 2013r, sygn. akt VIIK 17/13, którą odbywał w ramach kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 27 września

2013r, sygn. akt VIIK 367/13, tj. czynu, który wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 284§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na mocy art. 284§2 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego P. K. (1) (K.) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt. II;
3. na mocy art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżonego M. D. (1) (D.) do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. J. kwoty (...) (dwadzieścia sześć tysięcy dziewięćset) złotych;
4. na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 624§1kpk zwalnia oskarżonego M. D. (1) od opłaty oraz ponoszenia pozostałych kosztów procesu obciążając nimi Skarb Państwa.
5. kosztami procesu w części dotyczącej oskarżonego P. K. (1) obciąża Skarb Państwa.

IIK 6/18 UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 marca 2017 r M. D. (1) i P. K. (1) przyjechali do T. i udali się do firmy (...) w celu wypożyczenia sprzętu budowlanego dla M. D. (1), który wykonywał prace budowlane. P. K. (1) pojechał jako kierowca na prośbę M. D. (1), który miał orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Na miejscu okazało się, że do wypożyczenia sprzętu potrzebne są dwa dokumenty ze zdjęciem. M. D. (1) dysponował tylko jednym, poprosił więc P. K. (2), który posiadał przy sobie dwa dokumenty, żeby to on formalnie był stroną umowy. P. K. (1) zgodził się i na swoje nazwisko wypożyczył dla M. D. (1) agregat malarski W., na okres 2 dni, tj. do dnia 23 marca 2017r. następnego dnia obydwaj ponownie przyjechali do wypożyczalni i tym razem M. D. (1) na własne nazwisko wypożyczył dwa młoty udarowe na okres 1 dnia – do 23 marca 2017r. Łączna wartość pożyczonego sprzętu wynosiła 30 100 zł. M. D. (1) uiścił też kaucję w kwocie 3 200 zł. Po przywiezieniu sprzętu do W. pozostał on w wyłącznej dyspozycji M. D. (1). Pomimo znacznego upływu terminu zwrotu wypożyczonego sprzętu M. D. (1) nie zwrócił go, nie przedłużył również umowy. Przedstawiciele pokrzywdzonej bezskutecznie usiłowali się z nim skontaktować w celu ustalenia terminu zwrotu narzędzi oraz zapłaty za wynajem. W dniu 2 kwietnia 2017r M. D. (1) został zatrzymany przez policję i osadzony w zakładzie karnym. P. K. (1) usiłował dowiedzieć się, co M. D. zrobił ze sprzętem. Ten poinformował, że narzędzia umieścił w samochodzie M. (...), w którym nie było możliwości zamknięcia drzwi. P. K. (1) sprawdził w/w samochód, jednak wypożyczonego sprzętu w nim nie było.

M. Z. tego dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie: 10.12.2010r, od 22.01.2011r do 23.01.2011r, 20.05.2011r, od 23.04.2012r do 12.03.2015r kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 11 kwietnia 2013r, sygn. akt VIIK 17/13, którą odbywał w ramach kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 27 września 2013r, sygn. akt VIIK 367/13.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego P. K. (k.66, k. 216 odw.), zeznań świadków: A. J. (1) (k.12-13,k. 217)., T. J. (k.26odw.), umów wypożyczenia sprzętu (k.2-7), odpisów wyroków (k.103-105,k.111-113).

Oskarżony M. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że faktycznie wspólnie z P. K. (1) wypożyczył sprzęt, o którym mowa w zarzucie, nie zwrócił go i nie uiścił opłaty za wypożyczenie, przy czym opłata za wypożyczenie została ściągnięta z wpłaconej kaucji, natomiast sprzęt nie został oddany dlatego, że oskarżony został zatrzymany przez policję bezpośrednio przed tym, jak miał oddać sprzęt do wypożyczalni. Wypożyczone narzędzia oskarżony zostawił w samochodzie we W.. Był to M. (...), w którym nie blokowały się tylne drzwi, stąd była możliwość ich otwarcia. Po swoim zatrzymaniu oskarżony poinformował P. K. o miejscu przechowywania narzędzi i polecił mu ich zwrot. Od P. K. (1) oskarżony dowiedział się, że narzędzia zniknęły z busa. Chciał nawet zgłosić tę sprawę policji, jednak nie przyjęto zgłoszenia, ponieważ w tym czasie złożono już zawiadomienie o przywłaszczeniu (k.74-75).

Oskarżony P. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że M. D. (1), który miał orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów poprosił go o to, żeby podwiózł go do T., gdzie chciał wypożyczyć agregat malarski. M. D. rozmawiał wcześniej z kimś z wypożyczalni i ustalił, że do wypożyczenia będzie potrzebny dokument ze zdjęciem i zaświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej. Po przyjeździe do wypożyczalni pracownik poinformował ich, że potrzebne są dwa dokumenty ze zdjęciem. M. D. (1) poprosił oskarżonego, który miał przy sobie dwa dokumenty, żeby ten wypożyczył sprzęt na własne nazwisko. Oskarżony ze względu na znajomość z M. D. zgodził się. M. D. (1) miał kontaktować się z wypożyczalnią w kwestii ewentualnego przedłużenia umowy. Została wpłacona kaucja. Obydwaj odebrali agregat i przywieźli go do W., do wynajmowanego wówczas przez M. D. mieszkania na ul. (...). Oskarżony P. K. zostawił tam sprzęt w dyspozycji M. D.. Oskarżony podał również, że nie jeździł z M. D. następnego dnia ponownie do T. i nie brał żadnego udziału w wypożyczeniu innego sprzętu. Po pewnym czasie pod koniec tygodnia M. D. zadzwonił do oskarżonego, ustalili, że w najbliższy poniedziałek pojedą zwrócić sprzęt do T.. Miał on być zapakowany w samochodzie. Następnego dnia oskarżony nie mógł się z M. D. skontaktować. W końcu dowiedział się, że M. D. został zatrzymany przez policję. Za pośrednictwem matki M. D. dowiedział się, że sprzęt był w samochodzie typu bus. Oskarżony sprawdził to auto, ale narzędzi w środku nie było. Oskarżony próbował zgłosić kradzież narzędzi na policję, jednak okazało się, że wcześniej pokrzywdzeni złożyli zawiadomienie o przywłaszczeniu narzędzi i jego zgłoszenie nie zostało przyjęte (k.66, k. 216 odw.).

Świadek T. J. zeznał, że dwaj mężczyźni wypożyczali w dwóch następujących po sobie dniach sprzęt w postaci: jednego dnia agregat malarski, drugiego dnia młoty udarowe. Te sprzęty były wypożyczane na krótki okres, miały być potrzebne do wykonania konkretnych prac. Przy wypożyczeniu sprzętu została wpłacona kaucja. Po kilku dniach od wypożyczenia świadek dzwonił do wypożyczających w celu ustalenia terminu zwrotu sprzętu i uregulowania należności za wynajem, jednak nie był w stanie się z nimi skontaktować. Po jakimś czasie skontaktował się ze świadkiem P. K. (1), który poinformował go, że kolega nie może zwrócić sprzętu, ponieważ został zatrzymany przez policję, a on nie wie, gdzie sprzęt się znajduje (k.26odw.).

Świadek A. J. (1) zeznał, że oskarżeni byli obsługiwani przez jego brata T. J.. Od niego również świadek dowiedział się o fakcie nieoddania sprzętu i braku zapłaty. W związku z brakiem możliwości kontaktu z oskarżonymi właścicielka sprzętu – żona świadka postanowiła złożyć zawiadomienie na policji. Świadek zeznał również, że do wypożyczenia sprzętu potrzebne są dwa dokumenty ze zdjęciem, ale jest możliwe również wypożyczenie sprzętu na jeden dokument. Jednocześnie świadek zaznaczył, że nie wie, czy w tym konkretnym wypadku wymagany był jeden, czy też dwa dokumenty. Świadek potwierdził również, że P. K. użył tylko swoich dokumentów i sprzęt w rzeczywistości wypożyczony był dla M. D. (k.12-13,k. 217).

Zeznania świadka Z. W. (1) (k.230odw.) niewiele wniosły do sprawy. Nie miał on żadnej wiedzy na temat sprzętu, którego dotyczy niniejsza sprawa. Potwierdził natomiast, że oskarżony M. D. prowadził firmę budowlaną, co wspiera dodatkowo tezę, iż w de facto to M. D. dysponował całym wypożyczonym sprzętem.

Powyższe zdaniem Sądu obala twierdzenia M. D. (1), że nie miał zamiaru przywłaszczenia wypożyczonego sprzętu, a jedyną przeszkodą jego zwrotu było zatrzymanie przez policję.

Należy podkreślić, że oskarżony nie poinformował wypożyczalni, kiedy konkretnie zamierza przywieźć pożyczony sprzęt, chociaż jak wyjaśnił ustalił konkretną datę wyjazdu. Nadto trzeba zwrócić uwagę, że sprzęty były wypożyczane w dniach 21.03.2017r i 22.03.2017r. Zgodnie z umowami okres wypożyczenia wynosił 1 dzień. Tymczasem oskarżony został zatrzymany w dniu 2 kwietnia 2017r, zatem po blisko dwóch tygodniach od wypożyczeniu sprzętu, zatem dawno po upływie terminu zwrotu. Należy również zwrócić uwagę, że przedstawiciele pokrzywdzonej nie byli w stanie skontaktować się z nim w celu ustalenia terminu zwrotu. Oskarżony M. D. (1) nie zwracając sprzętu w terminie potraktował go ja swoją własność, na co również wskazuje pozostawienie kosztownych narzędzi w niezabezpieczonym, niezamkniętym samochodzie.

Sąd dokonał korekty wartości przywłaszczonego mienia, zgodnie z zapisami umów i zeznaniami przedstawiciela pokrzywdzonej, ustalając w/w wartość na kwotę 30 100 zł.

Reasumując w przekonaniu Sądu M. D. (1) w dniu 24 marca 2017r w T. dokonał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci dwóch młotów udarowych i agregatu malarskiego o łącznej wartości 30100 zł na szkodę J. J..

Z. tego dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie: 10.12.2010r, od 22.01.2011r do 23.01.2011r, 20.05.2011r, od 23.04.2012r do 12.03.2015r kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 11 kwietnia 2013r, sygn. akt VIIK 17/13, którą odbywał w ramach kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 27 września 2013r, sygn. akt VIIK 367/13 (k.103-105,k.111-113).

Okoliczności zdarzenia wskazują, że swoim zachowaniem oskarżony M. D. (1) wyczerpał z winy umyślnej ustawowe znamiona występku z art. 284§2 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę dużą wysokość wyrządzonej szkody oraz wcześniejszą, wielokrotną karalność tego oskarżonego za przestępstwa.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, uwzględnia sposób jego działania, rozmiary wyrządzonej szkody oraz warunki i właściwości osobiste sprawcy. Jednocześnie dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego wielokrotna karalność za różnego rodzaju przestępstwa, fakt dopuszczenia się czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania w warunkach recydywy wyklucza istnienie pozytywnej prognozy kryminologicznej i zastosowanie wobec tego sprawcy wolnościowych środków represji karnej.

Zdaniem Sądu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności może spełnić jej cele w zakresie prewencji indywidualnej, zdyscyplinować oskarżonego, skłonić do refleksji nad dotychczasowym sposobem życia i sprawić, że w przyszłości będzie on przestrzegał obowiązującego porządku prawnego.

Orzeczona kara spełni również swoje cele w zakresie społecznego oddziaływania, ukazując, że wielokrotni sprawcy przestępstw ponoszą za swoje czyny odpowiedzialność.

Wobec złożenia wniosku przez pokrzywdzoną Sąd nałożył na podst. art.46§1 kk na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w kwocie 26 900 zł.

Mając na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonego M. D., który będąc pozbawiony wolności nie możliwości uzyskiwania dochodów Sąd zwolnił go od opłaty oraz ponoszenia pozostałych kosztów procesu obciążając nimi Skarb Państwa.

Zdaniem Sądu zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego P. K. (1) w zakresie, w którym nie przyznał się on do przywłaszczenia wypożyczonego sprzętu wspólnie z M. D. (1). Brak jest wystarczających dowodów, które mogłyby jego stanowisko obalić.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że Sąd nie dał wiary w/w oskarżonemu, iż nie był obecny fizycznie podczas wypożyczania młotów udarowych w dniu 22 marca 2017r. Świadek T. J. zeznał jednoznacznie, że obydwaj mężczyźni byli obecni w wypożyczalni w dniach 21 i 22 marca 2017r. Nie ulega jednak wątpliwości, że osobą, która faktycznie wypożyczyła cały sprzęt i wyłącznie nim po wypożyczeniu dysponowała był M. D. (1). Wynika to nie tylko z wyjaśnień oskarżonego P. K., ale również z wyjaśnień M. D. (1), a przede wszystkim z zeznań świadka A. J. (1). O ile do wyjaśnień oskarżonych należy podchodzić z ostrożnością, to jednak świadek A. J. – mąż pokrzywdzonej, nie jest osobą, która miałaby jakikolwiek interes w umniejszaniu roli oskarżonego P. K.. Nadto z zeznań świadka Z. W. wynika, że to M. D. prowadził działalność budowlaną. Dodatkowo należy podkreślić, że oska. P. K. nie wiedział, co ze sprzętem zrobił M. D. i starał się go odnaleźć.

Z tych względów, mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że brak jest wystarczających dowodów, że oskarżony P. K. (1) dopuścił się zachowania, opisanego w treści postawionego mu zarzutu i dlatego należało uniewinnić go od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Na podst. art. 632pkt.2 kpk w części dotyczącej oskarżonego P. K. kosztami procesu obciążono Skarb Państwa.